

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/110/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200078
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011200078.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: SATRO, s r.o., so sídlom Polianky 9, Bratislava, IČO: 31 335 161, zastúpeného: ČIČMANEC & DRAPPANOVÁ, s.r.o., so sídlom Prievozská 14/A, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 19774/2010-1410 zo dňa 11. októbra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/13/2011-47 z 31. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/13/2011-47 z 31. mája 2013 m e n í tak, že ž a l o b u z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 4S/13/2011-47 zo 31. mája 2013 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 19774/2010-1410 zo dňa 11. októbra 2010, ako aj prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 11890/2010-5233 zo 17. marca 2010, a vec vrátil žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Colné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 19774/2010-1410 zo dňa 11. októbra 2010 potvrdilo prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 11890/2010-5233 zo 17. marca 2010, ktorým bol žalobcovi dodatočne vymeraný colný dlh a rozdiel dane z pridanej hodnoty v celkovej výške 53 045,96 eur (pozostávajúci z dovozného platby CLO v sume 44 193,05 € a z dane z pridanej hodnoty v sume 8 852,91 €), ktorý vznikol prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do režimu voľný obeh. Colný dlh bol žalobcovi vymeraný po vykonaní následnej kontroly po prepustení tovaru v zmysle § 12 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „colný zákon“), ktorou bolo zistené, že dovážaný tovar („set-top boxy“), prepustený do režimu voľný obeh na základe písomných colných vyhlásení JCD (Jednotný colný

doklad) č. 0524210845250 z 11. decembra 2008, č. 0526310802550 z 21. januára 2008, č. 1526310802551 z 21. januára 2008, č. 0526310805215 zo 4. apríla 2008, č. 0526310805941 z 25. apríla 2008, č. 0526810904626 zo 16. januára 2009 a č. 0526810909292 z 11. augusta 2009, žalobca deklaroval ako „digitálne vysielačie a prijímacie zariadenie s príslušenstvom“ alebo „prijímače digitálneho TV signálu“ a zatriedil do podpoložky kombinovanej nomenklatúry colného sadzobníka (PpKN) č. 8525 60 00 (bez cla). Podľa stanoviska Oddelenia colných taríf Colného úradu Bratislava, ako štátneho orgánu oprávneného vydávať záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, predmetom zatriedenia boli zariadenia na príjem televízneho signálu používané v domácnosti „set-top boxy“ bez komunikačnej funkcie, ktoré v súlade so Všeobecnými pravidlami č. 1 a 6 na interpretáciu kombinovanej nomenklatúry a v súlade s Výsvetlivkami ku kombinovanej nomenklatúre k podpoložke 8528 71 13 sa zatrieďujú do PpKN 8528 71 19 (sadzba cla 14%): prijímače tiež so zabudovanými rozhlasovými prijímačmi alebo prístrojmi na záznam či reprodukciu zvuku alebo obrazu - neurčené na zabudovanie zobrazovacej jednotky alebo obrazovky - videotunery • ostatné. Colný úrad uvedené skutočnosti vyhodnotil tak, že colné predpisy boli uplatnené na základe nesprávnych alebo nepravdivých údajov a v zmysle § 12 ods. 22 a nasl. colného zákona rozhodol o dodatočnom vymieraní colného dlhu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd po vyhodnotení žalobných námietok dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nebol sporný skutkový stav dovezeného a deklarovaného tovaru a jeho pôvodné nomenklatúrne zatriedenie, spornou však bola otázka, či colné orgány v rámci následnej kontroly vyhlásení boli oprávnené bez zmeny deklarovaného skutkového stavu a údajov, len na základe správnej úvahy, zmeniť zatriedenie deklarovaného tovaru z kódu KN 8525 60 00 do kódu KN 8528 71 19 00, a tým následnej spôsobiť zmenu colnej sadzby u dovezeného tovaru z 0% na 14%. Podľa krajského súdu podstatou následnej kontroly je skutočnosť, že po prepustení tovaru do príslušného režimu musia nastať nové skutočnosti, ktoré by neboli colnému úradu známe v čase, keď rozhodoval o prepustení tovaru do navrhovaného režimu, čo však v prejednávacom prípade nebolo splnené. Colný úrad je povinný overovať údaje, ktoré deklarant uvedie do písomného vyhlásenia, a preto krajský súd prijal záver, že údaje o dovážaných prístrojoch, uvádzané v colných vyhláseniach od 11. decembra 2008 do 11. augusta 2009 boli overené colným úradom a colný úrad nemal žiadne námietky proti sadzobnému zaradeniu do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8525 60 00 s nulovou sadzbou cla.

Krajský súd poukázal na článok 78 bod 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „colný kódex“), z ktorého vyplýva, že cieľom následnej kontroly je presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení, t.j. overiť, či tieto údaje zodpovedajú skutočnému stavu veci, čo vyplýva i z oprávnenia colných orgánov prehliadať tovar a preskúmať doklady. V danom prípade však žiadne nové skutkové okolnosti zistené neboli, ale išlo o zmenu správnej úvahy colného orgánu, ktorý deklarovaný tovar následne zatriedil do iného kódu kombinovanej nomenklatúry. Podľa krajského súdu nesprávne a neúplné údaje v zmysle článku 78 bod 3 colného kódexu musia vyplývať z následne zistených skutkových okolností odlišných od deklarovaného stavu v colnom vyhlásení. Výsledky preskúmania vyhlásenia alebo následnej kontroly nemôžu spočívať iba v následnej zmene správnej úvahy na sadzobné zatriedenie tovaru. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal aj na rozsudky Súdneho dvora Európskej Únie vo veci 35/93 (Develop Dr. Eisbein GmbH and Co v Hauptzollamt Stuttgart - západ) a v prípadoch C-208/06 a C-209/06 Medion a Canon, v ktorých súdny dvor konštatoval, že rozhodujúce kritérium pre sadzobné zatriedenie tovaru do spoločného colného sadzobníka sa musí hľadať v objektívnych znakoch a vo vlastnostiach výrobku v okamihu jeho predloženia na colné konanie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia tiež poukázal na to, že výrok prvostupňového rozhodnutia obsahovo nedostatočne korešponduje s odôvodnením rozhodnutia, pričom absencia nevyhnutných obsahových náležitostí výroku a odôvodnenia má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, konkrétne v otázke vymedzenia skutku, pokiaľ ide o okamih vzniku colného dlhu (ustanovenie § 12 ods. 23 colného zákona).

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby

odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že pokiaľ ide o nomenklatúrne zatriedenie tovaru do príslušnej PpKN, nejedná sa len o správnu úvahu colného orgánu, ale ide o výsledok aplikácie všeobecných pravidiel na interpretáciu kombinovanej nomenklatúry, zavedenej nariadením Rady (EHS) č. 2658/1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku. Správu nomenklatúry harmonizovaného systému a správu kombinovanej nomenklatúry a tiež činnosti v postavení správcu integrovaného colného sadzobníka v zmysle § 8 ods. 3 písm. f/ a g/ zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonávalo v Slovenskej republike v čase dovozu predmetného tovaru aj v čase vydania napadnutých rozhodnutí Colné riaditeľstvo SR (právny predchodca Finančného riaditeľstva SR). Colný úrad Bratislava vydáva záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru a záväzné informácie o pôvode tovaru, pričom túto pôsobnosť vykonáva na celom území SR. Len tieto orgány majú zákonné oprávnenie na území Slovenskej republiky vyjadriť sa k správnosti zatriedenia tovaru do príslušnej položky kombinovanej nomenklatúry. Žalovaný nesúhlasí so záverom krajského súdu, že colné orgány sú povinné v colnom konaní overovať údaje uvedené v písomnom colnom vyhlásení. Z ustanovení článku 68, článku 71 bod 2 a článku 73 bod 1 colného kódexu jednoznačne vyplýva, že sa jedná o právo colného úradu overiť údaje deklarované v písomnom colnom vyhlásení, nie o jeho povinnosť. Žalovaný zdôraznil, že jediným rozhodnutím o nomenklatúrnom zatriedení tovaru je záväzná informácia vydaná podľa článku 12 colného kódexu. Colný úrad v colnom konaní o nomenklatúrnom zatriedení dovezeného tovaru nerozhoduje, čo vyplýva aj z ustanovenia § 36 ods. 1 colného zákona, v ktorom medzi náležitosťami písomného vyhotovenia rozhodnutia v colnom konaní nie je uvedený údaj o nomenklatúrnom zatriedení tovaru do príslušnej PpKN. Záväzný právny názor o nomenklatúrnom zatriedení tovaru nevyslovuje colný úrad v colnom konaní, ale len v záväznej informácii o nomenklatúrnom zatriedení tovaru vydané v zmysle článku 12 Colného kódexu.

Žalovaný namietal aj výklad článku 78 bod 3 colného kódexu zo strany prvostupňového súdu, pretože podľa žalovaného z uvedeného článku vyplýva, že na prijatie príslušných opatrení (napr. dovymeranie colného dlhu) sa nevyžadujú nové skutkové zistenia orgánov následnej kontroly. Cieľom preverovania písomných colných vyhlásení (následnej kontroly) je overiť, či údaje uvedené deklarantom v písomnom colnom vyhlásení sú správne, tzn. či zodpovedajú skutočnému stavu veci. Novou informáciou v rámci vykonanej následnej kontroly je aj informácia o tom, do ktorej podpoložky kombinovanej nomenklatúry má byť dovezený tovar správne zatriedený. V prejednávanom prípade colný úrad získal od žalobcu vzorky tovaru a technickú dokumentáciu. Následne získané stanovisko Oddelenia colných taríf Colného úradu Bratislava predstavuje pre následnú kontrolu novú informáciu o tom, do ktorej podpoložky kombinovanej nomenklatúry mal byť dovezený tovar správne zatriedený. Žalovaný vzhľadom na uvedené opätovne vyjadruje nesúhlas so záverom krajského súdu, že v danom prípade došlo pri následnej kontrole k zmene správnej úvahy o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, nakoľko colný úrad v colnom konaní žiadnu úvahu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru (ani správnu úvahu ani záväznú úvahu, či záväzné rozhodnutie) nevyslovil. Zodpovednosť za správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení, aj za údaj o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, nesie deklarant, a to v zmysle článku 199 bod 1 Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov. Táto zodpovednosť sa nedá preniesť na inú osobu, t.j. ani na colný úrad, a nekončí prepustením tovaru do navrhovaného režimu.

Podľa žalovaného rozhodnutie colného úradu bolo vydané v súlade so zákonom a obsahuje všetky zákonné náležitosti. Rozhodnutie o dodatočnom vymeraní colného dlhu je špecifická forma rozhodnutia, upravená v osobitnom predpise, v colnom zákone (§ 12 ods. 23 a 24). Vo výroku prvostupňového rozhodnutia je priamo uvedené, že colný dlh vznikol prepustením tovaru do colného režimu voľný obeh podľa článku 201 bod 1 písm. a/ colného kódexu na podklade písomných colných vyhlásení, ktoré sú presne špecifikované uvedením evidenčného čísla a dátumu prijatia colného vyhlásenia. Tieto dátumy prijatia colných vyhlásení predstavujú okamih vzniku colného dlhu, čo colný úrad právne kvalifikoval v ďalšom odseku napadnutého rozhodnutia, v ktorom uviedol, že určil vznik colného dlhu v súlade s článkom 201 bod 2 colného kódexu, podľa ktorého colný dlh vznikne prijatím colného vyhlásenia. Odôvodnenie rozhodnutia colného úradu je v súlade s § 12 ods. 24 colného zákona, podľa ktorého

odôvodnením rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu je protokol, ktorý sa doručuje spolu s týmto rozhodnutím.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiadal najvyšší súd, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného správneho orgánu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Bratislava o dodatočnom vymeraní colného dlhu a rozdielu dane z pridanej hodnoty, ktorý vznikol prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do režimu voľný obeh.

Colný dlh bol žalobcovi vymeraný po vykonaní následnej kontroly po prepustení tovaru v zmysle § 12 colného zákona. Dovážaný tovar („set-top boxy“), ktorý podľa písomných colných vyhlásení (JCD) žalobca deklaroval ako „digitálne vysielacie a prijímacie zariadenie s príslušenstvom“ alebo „prijímače digitálneho TV signálu“ a zatriedoval do podpoložky kombinovanej nomenklatúry colného sadzobníka č. 8525 60 00 (so sadzbou cla 0%), bol na základe colných vyhlásení prepustený do režimu voľný obeh. V rámci vykonanej následnej kontroly si colný úrad vyžiadal stanovisko k nomenklatúrnemu zatriedeniu dovážaného tovaru (zariadení na príjem televízneho signálu používaných v domácnosti - „set-top boxov“). Podľa stanoviska č. 4314/2010-5219-INT z 12. februára 2010, vydaného Oddelením colných taríf Colného úradu Bratislava, ako štátneho orgánu oprávneného vydávať záväzné informácie o nomenklatúrnem zatriedení tovaru, uvedené zariadenia („set-top boxy“) sa v súlade so Všeobecnými pravidlami č. 1 a 6 na interpretáciu kombinovanej nomenklatúry a v súlade s Vysvetlivkami ku kombinovanej nomenklatúre k podpoložke 8528 71 13 zatriedujú do podpoložky KN 8528 71 19, príslušajúci kód nomenklatúry TARIC 8528 71 19 00. Sadzba cla pri uvedenej podpoložke je 14%.

Na základe uvedeného stanoviska Oddelenia colných taríf Colného úradu Bratislava správny orgán v rámci vykonanej následnej kontroly dospel k záveru, že dovážaný tovar bol pri prepustení tovaru zatriedený do nesprávnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry a v tomto dôsledku bola naň stanovená nesprávna sadzba cla. Následne preto rozhodol o dodatočnom vymeraní colného dlhu žalobcovi.

Krajský súd zrušil rozhodnutia colných orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko dospel k záveru, že podstatou následnej kontroly je skutočnosť, že po prepustení tovaru do príslušného režimu musia nastať nové skutočnosti, ktoré by neboli colnému úradu známe v čase, keď rozhodoval o prepustení tovaru do navrhovaného režimu, čo však v prejednávacom prípade nebolo splnené. Colný úrad má podľa krajského súdu povinnosť overovať údaje, ktoré deklarant uvedie do písomného vyhlásenia, a preto údaje o dovážaných prístrojoch, uvádzané žalobcom v colných vyhláseniach, je treba považovať za overené colným úradom. Dodatočné vyrubenie colného dlhu po vykonaní následnej kontroly z dôvodu nesprávneho nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru krajský súd považoval za nezákonné, nakoľko tento postup vyhodnotil ako zmenu správnej úvahy

colného orgánu pri posúdení nomenklatúrneho zatriedenia tovaru, čo nemôže byť podkladom na dodatočné vymeranie colného dlhu, v zmysle ustanovení článku 78 colného kódexu musia byť takýmto podkladom nové skutkové okolnosti.

Ako vyplýva z uvedeného, po oboznámení sa s predloženým spisom krajského súdu, vrátane obsahu podanej žaloby, najvyšší súd dospel k záveru, že v tomto konaní je spornou otázka, či colné orgány v rámci následnej kontroly boli oprávnené bez zmeny deklarovaného skutkového stavu zmeniť nomenklatúrne zatriedenie deklarovaného tovaru, čím v konečnom dôsledku, vzhľadom na odlišnú (vyššiu) colnú sadzbu, došlo k dovymeraniu colného dlhu. Krajský súd túto otázku vyhodnotil už uvedeným spôsobom, priznávajú dôvodnosť argumentom žalobcu uvádzaným v podanej žalobe. Najvyšší súd, ako súd odvolací, sa však s právnym posúdením veci krajským súdom nestotožnil.

Následná kontrola ako jedna z foriem colného dohľadu vykonávaná colným úradom je upravená v článku 78 colného kódexu, ako aj v § 12 colného zákona.

Podľa článku 78 bod 2 colného kódexu po prepustení tovaru môžu colné orgány kontrolovať obchodné doklady a iné údaje vzťahujúce sa k dovozným alebo vývozným operáciám s tovarom alebo k následným obchodným operáciám s týmto tovarom s cieľom presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení. Kontrolu je možné vykonať u deklaranta alebo inej osoby, ktorá sa priamo alebo nepriamo obchodne podieľa na uvedených operáciách, alebo u akejkoľvek inej osoby, ktorá má u seba uvedené doklady a údaje na obchodné účely. Colné orgány môžu taktiež prehliadať tovar, pokiaľ ho ešte je možné predložiť.

Podľa článku 78 bod 3 colného kódexu ak výsledky preskúmania colného vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.

Podľa § 12 ods. 5 colného zákona colný úrad v záujme zistenia skutočného stavu veci vykonáva pri následnej kontrole dokazovanie. Colný úrad na dokazovanie použije všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Colný úrad hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 12 ods. 14 colného zákona ak skutočnosti zistené následnou kontrolou preukázali, že colné predpisy boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colný úrad vyhotoví protokol.

Podľa § 12 ods. 22 colného zákona ak sa má v súlade s colnými predpismi dodatočne vymerať colný dlh, colný úrad zapíše do účtovnej evidencie sumu colného dlhu uvedenú v protokole, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie, a v súlade s colnými predpismi oznámi túto sumu dlžníkovi rozhodnutím o dodatočnom vymeraní colného dlhu.

Podľa § 12 ods. 23 colného zákona výrok rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením sumy colného dlhu, ktorá sa má vybrať alebo ktorá zostáva na vybratie a ktorú colný úrad vymeral a zapísal, dlžníka, právnych skutočností, na základe ktorých vznikol colný dlh, a okamihu vzniku colného dlhu. Colný úrad zároveň vo výroku uvedie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorých rozhodol, a určí lehotu na zaplatenie sumy colného dlhu podľa colných predpisov.

Podľa § 12 ods. 24 colného zákona odôvodnením rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu je protokol, ktorý sa doručuje spolu s týmto rozhodnutím.

Podľa § 12 ods. 25 colného zákona následnú kontrolu možno vykonať v lehote troch rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť zaplatiť clo alebo tovaru bolo pridelené colne schválené určenie alebo použitie, pričom rozhodujúca je skutočnosť, ktorá nastala neskôr.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie v colnom konaní o prepustení tovaru do colného režimu, teda colné vyhlásenie podávané colným deklarantom potvrdené colným úradom, nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré nemôže podliehať zmene a jeho platnosť je absolútne nepodmienená a trvalá. Colné vyhlásenie možno po prepustení tovaru za splnenia zákonných podmienok opraviť (na žiadosť deklaranta alebo z vlastného podnetu colného orgánu) alebo tiež colné vyhlásenie a údaje v ňom potvrdené colným úradom môžu byť predmetom následnej kontroly (ako tomu bolo v prejednávanej veci) a v závislosti od jej výsledkov potom následného zákonného korigovania.

Krajský súd prijal v napadnutom rozsudku záver, že podstatou následnej kontroly je skutočnosť, že po prepustení tovaru do príslušného režimu musia nastať nové skutočnosti, ktoré neboli colnému úradu známe v čase, keď rozhodoval o prepustení tovaru do navrhovaného režimu. Podľa krajského súdu vykonanou následnou kontrolou neboli zistené nové skutkové okolnosti vo veci, ale nastala len zmena správnej úvahy colného orgánu, keď deklarovaný tovar následne zatriedil do iného kódu kombinovanej nomenklatúry. Z citovaných ustanovení vzťahujúcich sa na následnú kontrolu však takýto záver (prijatý krajským súdom) nevyplýva.

Právna norma stanovuje, že cieľom následnej kontroly je „presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení“, a následne podmieňuje prijatie nápravných opatrení (ktorým je v prejednávanej veci dodatočné vymedzenie colného dlhu) skutočnosťou, že „predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov“. Z uvedeného nemožno vyvodit' záver, že „údajmi v colnom vyhlásení“ sú myslené len skutkové údaje. Údajmi sú všetky údaje, ktoré colný deklarant povinne uvádza v colnom vyhlásení, vrátane nomenklatúrneho kódu tovaru, ktorý vlastne predstavuje právnu, resp. zákonnú kategorizáciu predmetu dovozu. Následnou kontrolou nebolo zistené, že by bol predmet posúdenia (dovážaný tovar) odlišný od toho, ktorý žalobca uviedol v colnom vyhlásení, zistil sa však nesúlad v zákonnej kategorizácii predmetu posúdenia, teda nesúlad v nomenklatúrnom zaradení dovážaného tovaru. Zatriedenie tovaru do podpoložky kombinovanej nomenklatúry je údaj, ktorý podlieha následnej colnej kontrole a zistený nesúlad v uvádzaní tohto údaje v colnom vyhlásení oprávňuje colné orgány k prijatiu zákonných opatrení. Najvyšší súd tiež v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že zatriedenie tovaru do podpoložky kombinovanej nomenklatúry nepodlieha správnomu uváženiu zo strany správneho orgánu, ako sa mylne domnieva krajský súd. Správna úvaha v rozhodovacom procese vo verejnej správe nastupuje v prípade, ak za určitého skutkového stavu zákon dovoľuje správnomu orgánu rozhodnúť rôznym spôsobom, resp. zvoliť riešenie v rámci zákonom stanoveného rozpätia. V prípade nomenklatúrneho zatriedenia tovaru sa však o správnu úvahu nejedná, nakoľko tu nie je ponechaná zákonná možnosť zaradenia jedného konkrétného druhu tovaru do rôznych podpoložiek kombinovanej nomenklatúry, pričom by bolo na úvahe správneho orgánu, do ktorej podpoložky tovar zatriedi.

Odvolací súd sa nemôže stotožniť ani so záverom prvostupňového súdu, že colný úrad je povinný overovať údaje, ktoré deklarant uvedie do písomného vyhlásenia. Tento záver krajského súdu nekorešponduje s normatívnou úpravou.

Podľa článku 68 colného kódexu colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení:

- a) kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení;
- b) prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.

Zo slovného spojenia „... môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení ...“ nemožno vyvodit' iný záver, ako ten, že colným orgánom je daná v colnom konaní možnosť, nie však povinnosť, overiť údaje uvádzané deklarantom v colnom vyhlásení.

Colný úrad v colnom konaní nerozhoduje o správnosti údajov uvádzaných v colnom vyhlásení. Colné vyhlásenie podáva deklarant, colný úrad prijatie colného vyhlásenia potvrdí, prijatím colného vyhlásenia však záväzne nerozhoduje o správnosti nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru. Aby mal

žalobca ako colný deklarant istotu, že dovážaný tovar zatried'uje do správnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry, mohol využiť svoje zákonné oprávnenie a požiadať príslušný orgán o vydanie záväznej informácie.

Podľa článku 12 bod 1 colného kódexu Colné úrady vydajú záväznú informáciu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru alebo záväznú informáciu o pôvode tovaru na písomnú žiadosť, konajúc v súlade s postupom výboru.

Podľa § 16 ods. 3 colného zákona žiadosť o záväznú informáciu sa podáva colnému úradu, ktorý je príslušný podľa osobitného predpisu. Vzor tlačiva žiadosti o vydanie záväznej informácie a vzor tlačiva záväznej informácie sú uvedené v osobitnom predpise.

Podľa § 10 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Colný úrad Bratislava vydáva záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru a záväzné informácie o pôvode tovaru; túto pôsobnosť vykonáva na celom území Slovenskej republiky.

Ak deklarant o vydanie záväznej informácie v colnom konaní nepožiada, nemôže prenášať zodpovednosť za správnosť údajov uvádzaných v colnom vyhlásení na colný úrad. O záväznú informáciu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru požiadal až prvostupňový správny orgán pri vykonávaní dokazovania počas následnej kontroly v záujme zistenia skutočného stavu veci. Išlo o riadny zákonný postup správneho orgánu, nie o konanie založené na „ľubovôli bez akejkoľvek racionálnej opory v platnej právnej úprave“, ako to tvrdil žalobca v podanej žalobe.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, po preskúmaní veci dospel najvyšší súd k jej odlišnému právnemu posúdeniu ako súd prvostupňový. Patrí do právomoci colných orgánov v rámci následnej kontroly overiť správnosť všetkých údajov uvádzaných deklarantom v písomnom colnom vyhlásení, teda aj údajov o nomenklatúrnom zatriedení dovážaného tovaru, z čoho vyplýva aj tá skutočnosť, že dodatočné vymenovanie colného dlhu nemusí byť podmienené len zmenou skutkových okolností oproti skutkovým okolnostiam deklarovaným v colnom vyhlásení, resp. známym colnému úradu v čase prijatia colného vyhlásenia. Postup colných orgánov v preskúmanom konaní bol teda zákonný a žalobné námietky žalobcu nedôvodné.

Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zmenil tak, že žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému správne orgánu náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.